

**Varangerhalvøya
nasjonalparkstyre**

Postadresse
Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse
Damsveien 1
9800 Vadsø

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 59
sftfpost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvøya

BÅTSFJORD JEGER OG FISKEFORENING
Postboks 295
9991 BÅTSFJORD

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2021/6799-3 432.4

Deres ref.

Dato 01.07.2021

Dispensasjon til bruk av ATV i Syltefjorddalen naturreservat i forbindelse med frakt av utstyr til bekjempelse av pukkellaks i Syltefjordelva

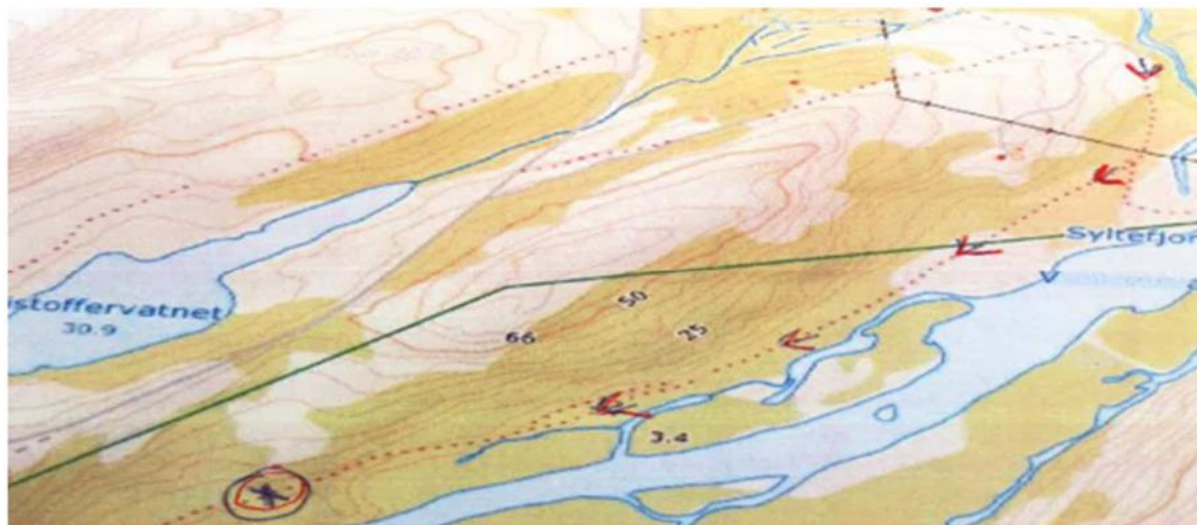
Det vises til søknad i juni 2021, og vurdering av Båtsfjord kommune jamfør motorferdselloven.

Delegert vedtak

Båtsfjord jeger og fiskeforening innvilges dispensasjon jamfør Naturmangfoldlovens § 48 fra verneforskriften for naturreservatet til å bruke 1 atv - 6 turer, tur/ retur- innen Syltefjorddalen naturreservat langs kjørespor til «Toetasjershytta» ut august 2021.

Vilkår

- Det skal kjøres på eksisterende kjørespor jfr. omsøkt trase i kart under.
- Motorferdselen skal begrenses til et minimum og skje varsomt og slik at nye kjørespor ikke etableres og uten at dyreliv/ tamrein eller vegetasjonen forstyrres/ forringes.
- Rapport fra bekjempelsen av pukkellaksen og erfaringen av bruk av atv for relatert til tiltakets suksess, samt omfang av kjøringen skal rapporteres innen 1 oktober 2021 til fmfigos@statsforvalteren.no.
- Før kjøring hver enkelt tur skal det sendes sms til Statens naturoppsyn i Tana tlf. 916 22004.

Tillatt trase innen naturreservatet på kjørespor jfr. rød stiplet linje til «Toetasjershytta».

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen tre uker, jmfør forvaltningsloven § 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og sendes via nasjonalparkstyret jmfør forvaltningsloven § 32.

Behandlingen

Søknad

Fiskestellsutvalget i Båtsfjord JFF søker om å bruke atv langs et kjørespor til toetasjershytta, da man skal utfiske pukcellaks i dette området. Man skal bruke not og garn som veier en god del og man forventer såpass fangst at det behøves atv til å frakte dette ut av naturreservatet. Det søkes om 6 turer på samme trase innen Syltefjorddalen naturreservat.

Behandling av saken

Saken er behandlet etter verneforskriften for Syltefjorddalen naturreservat og Naturmangfoldlovens § 48.

Tilsvarende sak ble behandlet administrativt i 2019. Forvalter behandler saken administrativt på delegert myndighet fra styret.

Syltefjorddalen naturreservat

Formålet med fredningen av Syltefjorddalen naturreservat er å bevare et tilnærmet urørt elvenært lauvskogsområde samt en sidedal med kalkrasmark med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har særskilt vitenskapelig betydning som referanseområde og er egenartet i form av en frodig vier- og høgstaudekog nær den arktiske skoggrensen, med en rekke arter som her har sin absolutte nordgrense eller ligger i utkanten av sitt utbredelsesområde. Reindalen har spesiell kalkvegetasjon med fastlands-Europas eneste kjente primærlokalitet for varangervalmue.

Motorferdsel i naturreservatet er i forbudt, jmfør § 3 punkt 4 i vernebestemmelsene. I § 5

åpnes det for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til noen kjøreformål, men det åpnes ikke for motorisertferdsel ved bekjempelse av pukkellaks. Derfor må søknaden behandles som en dispensasjon fra verneforskriften etter naturmangfoldlovens § 48.

Naturmangfoldloven

I rundskrivet "Forvaltning av verneforskrifter" framgår det at forvaltningsmyndigheten særlig må vurdere konsekvensene av en dispensasjon. Dette fremgår også av naturmangfoldlovens § 7 som sier at prinsippene i §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.

Naturmangfoldloven (heretter NML) trådte i kraft 1. juli 2009. I lovens § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet blir utsatt for, jmfør § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jmfør § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Etter NML § 11, jmfør § 7, er det tiltakshaver av det omsøkte tiltaket som skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter. I tillegg skal det etter NML § 12 tas utgangspunkt i driftsmetoder, teknikker og lokalisering av tiltaket som ut fra en samlet vurdering av den tidligere, nåværende og fremtidige bruken av mangfoldet gir det samfunnsmessige beste resultatet.

Alle eksisterende verneforskrifter etter naturvernloven skal fortsatt gjelde, jmfør NML § 77. Likevel gjelder NML § 48 i stedet for den generelle dispensasjonsbestemmelsen i gjeldende verneforskrifter. Dette innebærer at forvaltningsmyndigheten etter § 48 i NML kan gjøre unntak fra verneforskriften dersom tiltaket ikke strider mot formålet med vernet og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Denne bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette tilfeller eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Forvaltningsmyndigheten skal blant annet særlig vurdere konsekvensene av en dispensasjon, for eksempel om andre kan tenkes å søke dispensasjon på samme grunnlag.

Vurdering av saken

Varangerhalvøya nasjonalpark, Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde og Syltefjorddalen naturreservat ble fastsatt ved kongelig resolusjon den 8. desember 2006. Fredningen innebærer i alle verneområdene et særskilt forbud mot motorferdsel som gjelder uavhengig av motorferdselloven.

Om området

Den nedre del av Syltefjorddalen har frodig og vital bjørke- og vierskog. De største og frodigste arealene av høgstaudeskogen finnes i dalbunnen. Høgstaudevegetasjonen er relativt artsfattig og typisk er mangelen på varmekjære arter. De vanligste artene er skogstorkenebb, kvitbladtistel, mjødukt og ballblom. Mer lokalt opptrer turt, vendelrot, kvann, enghumleblom og storveronika.

Lokalt i bratte og solvendte bakker i reservatet forekommer det mindre arealer med mer lågurtpreget vegetasjon. Lifiol og teiebær er karakteristisk, men også arter som taggbregne og vanlig marinøkkel er registrert her. I dalbunnen er det store arealer med flommarkskog og sumpskog av vier. Grønnvier dominerer, men i en brem langs elva er det tette kratt med den mer krevende ullvieren. Dreneringsløp som hyppig oversvømmes, har et glissent feltsjikt med bl.a. soleiehov, krypsoleie, stor myrfiol, myrmjølke og polarkarse. Stabile elveører har et flekkvis feltsjikt med mange fjellplanter som fjellsyre, fjellmarikåpe, setermjelt og aksfrytle.

Forvalter anser kunnskapsgrunnlaget om de berørte økosystemene, jamfør NML § 8, for å være godt. Kunnskap er innhentet fra naturbase og artskart og forvalter har befart området tidligere.

Vi vet, jamfør NML § 8, at kjøring med motorisert kjøretøy vil medføre en del støy, som kan virke forstyrrende på dyre- og fugleliv. I tillegg vet vi at motorisert ferdsel på barmark vil kunne avsette kjørespor og skade vegetasjon, terreng og eventuelle kulturminner.

I verneforskriften for naturreservatet er det ingen åpning for at nasjonalparkstyret kan gi tillatelse til motorferdsel for utfisking av pukkellaks og søknaden må derfor behandles etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i § 48 i naturmangfoldloven. Skal det kunne gis en dispensasjon fra verneforskriften etter denne bestemmelsen er det et krav om at to vilkår skal oppfylles. Det omsøkte tiltaket kan ikke påvirke verneverdiene nevneverdig og tiltaket må ikke stride mot vernevedtakets formål. Dette gjør at dispensasjon kun kan gis i de tilfeller der det omsøkte tiltaket vurderes til å ha en begrenset virkning på verneverdiene.

I dette tilfellet gjelder kjøringen i naturreservatet på et eksisterende kjørespor på nordsiden av dalen til toetasjershytta. Forvalter har befart traseen og vurderer det til at den tåler 6 turer med atv, hvor formålet er å bekjempelse av en uønsket art i naturreservatet.

Området er også såpass urørt og tilnærmet fritt for kjørespor, det finnes kun en trasé som krysser reservatet under kraftlinja, og det går et kjørespor på nordsiden av dalen. Det er ikke ønskelig å tillate kjøring i området slik at spor dannes av før-var hensyn, jamfør NML § 9. Her er det dog allerede spor fra før.

Etter NML § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning vurderer Forvalter det til at det ikke vil være behov for mer kjøring da tiltaket er såpass avgrenset og spesielt. Reservatet er smalt og ved lite fangst vil man kunne bære dette ut til vei. Det er bratt opp til veien slik at om det er behov pga. større fangst er bruk av atv på eksisterende kjørespor vurdert som en skånsom metode med lite påvirkning på naturgrunnlaget. Med dagsfangst på opptil 500 kg er bæring lite aktuelt.

NML §§ 11 ansees for ikke å være relevante for saken. Jamfør NML §12 ansees atv som mest ressurseffektivt relatert til det viktige arbeidet som skal gjøres ved å bekjempe pukkellaks.

Forvalter kommer til at begrenset kjøring vil ha lite påvirkning på verneverdiene og vil ikke stride mot verneformålet. Kjøringen kan ha betydning for å kunne bekjempe pukkellaksen effektivt i vassdraget. Tillatelsen kan ha presedens da man ser for seg at man vil måtte bekjempe pukkellaksen i lang tid fremover årlig. Det er vektlagt at det er viktig å holde arten,

Vilkårene for å kunne gi en tillatelse etter NML § 48 ansees for oppfylt og tillatelse innvilges.
Saken vurderes ikke for å kunne gi uheldig presedens i andre områder.

som er uønsket til en begrenset forekomst for å unngå uheldig påvirkning på atlantisk laks og andre naturlig forekommende arter i elva.

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Kopi til:

Statens naturoppsyn Vadsø

Finnmarkseiendommen

Statsforvalteren i Troms og

Finnmark

Reinpolitiet

Statens naturoppsyn Tana

Reinbeitedistrikt 6

Båtsfjord kommune

Postboks 133

Statens Hus

v/Ásllat Niillas Sara Smuk,
Rasengveien 2

9811 VADSØ

9800 VADSØ

9840 VARANGERBOTN